

Kız ve Orman Geyiđi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Orman Geyiđi

Ebru Mina TOMURCUK

Maya hardal sarısı yağmurluk fermuarını çekti ve kırmızı çantasını kaptı. İçinde doğa günlüğü ve bir avuç kurşun kalem vardı. Gördüğü her şeyi çizmeyi ve yazmayı çok severdi. Bugün evinin yakınındaki koruma altındaki ormanı ziyaret edecekti. "Bakalım neler keşfedeceğim," dedi, koyu kahverengi gözleri parıldayarak.

Orman uzun ağaclar ve yumuşak yosunlarla doluydu. Maya devrilmiş bir kütüğün arkasında sessiz bir yer buldu ve hiç kıpırdamadan oturdu. Günlüğünü yeni bir sayfaya açtı. Yazdı: "İlkbahar. Orman yeşil ve taze kokuyor." Sonra hafif bir çıtırtı duydu. Kızıl kahverengi kürklü bir geyik ağaçların arasından çıktı. Büyük koyu gözleri sakince etrafa baktı.

Maya nefesini tuttu ve kıpırdamadı. Geyik taze yeşil yaprakları kemirdi, uzun kulakları seğirdi. Maya geyiğin ince bacaklarını ve küçük beyaz kuyruk lekesini çizdi. Yazdı: "Geyik ilkbaharda yaprak yer." Geyik ona doğru bir bakış attı, sonra yemeye devam etti. Maya gülümsedi. Hiç ses çıkarmadan izlemişti ve geyik korkmamıştı.

Bütün yaz boyunca Maya ormanı ziyaret etti. Sıcak bir gün, uzun otların arasında küçük bir hışırtı duydu. Otların arasından baktı ve bir yavru geyik gördü! Küçük ve narin, açık kahverengi tüylü ve beyaz benekliydi. Büyük koyu gözleri ona baktı. Maya uzakta kaldı ve yazdı: "Yaz. Bir yavru geyik otların arasında saklanıyor. Benekleri uyum sağlamasına yardımcı oluyor."

Maya sık sık geri geldi ama yavru geyiğe asla yaklařmadı. Anne geyiklerin yavrularını güvende tutmak için yalnız bıraktığını biliyordu. Dürbünüyle yavru geyiğin güçlendiğini izledi. İnce bacakları daha sağlam hale geldi. Maya günlüğüne yavru geyiği çizdi, etrafına uzun otlar ekledi. Yazdı: "Yavru geyik hareketsiz ve sessiz duruyor. Böylece güvende kalıyor."

Bir öğleden sonra Maya anne geyiğin yakında durup yavruyu gözetlediğini gördü. Geyiğin kulakları tetikteydi ve ayağını hafifçe yere vurdu. Maya saklanmaya devam etti ve fısıldadı: "Sorun yok. Sadece izliyorum." Geyik anlamış gibiydi. Yavrusunu yavaşça uzaklaştırdı ve Maya onları korkutmadığı için mutlu oldu.

Sonbahar geldiğinde orman altın ve kırmızı renklere büründü. Maya yeşil lastik çizmelerini giydi ve en sevdiği yere yürüdü. Geyiğin kürkünün öncekinden daha kalın ve koyu görüldüğünü fark etti. Yazdı: "Sonbahar. Geyiğin tüyleri kış için kalınlaşıyor." Geyik yere düşen meşe palamutlarını kemirdi ve Maya onun sıcak kış kürkünü çizdi.

Hava soğudu ve Maya daha az hayvan gördü. Ama geyiğin hâlâ orada olduğunu biliyordu. Dere kenarında ayak izleri buldu—yumuşak çamurda kalp şeklinde izler. Bunları günlüğüne dikkatlice çizdi. "Bunlar geyik izleri," diye yazdı. "Geyik su içmek için buradan geçiyor." İzleri ayaklarıyla değil gözleriyle takip etti ve gülümsedi.

Bir g n ormanda g  l  bir r zg r esti ve bir dal  atladı. Maya geyi in homurdanıp ka tı ını duydu. Her  ey sessizle ene kadar yerinde kaldı. Sonra yazdı: "Geyik korktu unda ka ar. Ekstra sessiz olmalıyım." Geyi in yeniden g vende hissetmesi i in eve gitmeden  nce uzun s re bekledi.

Maya'nın arkadaşı Leo sordu: "Neden hiç geyiği okşamayı denemiyorsun? Çok uysal görünüyor." Maya başını salladı. "Vahşi hayvanların alana ihtiyacı var," dedi. "Onları kovalarsam ya da dokunursam korkarlar. Sonra bir daha gelmeyebilirler." Leo başını salladı. "Mantıklı," dedi. "Sen onlar için gizli bir arkadaş gibisin."

Kış yumuşak beyaz karla geldi. Maya sıkıca giyindi ve ormanda geyiğin izlerini takip etti. Geyiğin geceyi geçirdiği yeri buldu—karda sığ bir çukur. Yazdı: "Kış. Geyik sıcak kalmak için karda dinleniyor." Yatağı ve oraya giden izleri çizdi.

Gitmek için döndüğünde Maya geyiğin bir ağacın arkasından onu izlediğini gördü. Koyu gözleri sakindi. Maya fısıldadı: "Merhaba, dostum." Geyik kulaklarını oynattı ve hareketsiz kaldı. Maya içinde sıcak bir parıltı hissetti. Bütün yıl sabırlı olmuştu ve şimdi geyik ona biraz güveniyordu. Bu güven en güzel hediyeydi.

Maya eve gitti ve günlüğüne göz attı. Sayfa sayfa geyiği mevsimler boyunca gösteriyordu—ilkbaharda yaprak kemirirken, yazın yavru saklarken, sonbaharda kalın kürk geliştirirken ve kışın iz bırakırken. Sonuna özel bir not yazdı: "Sessizce izlediğimizde ve asla kovalamadığımızda, vahşi yaşamın güvende kalmasına yardımcı oluruz."

Ertesi ilkbahar Maya ormana döndü. Geyiği tekrar gördü ve bu sefer yanında iki yavru geyik sallanıyordu. Maya kütüğünün arkasına oturdu ve yeni bir günlük açtı. Yazdı: "Yine ilkbahar. Geyiğin iki yeni yavrusu var. Onların büyümesini izleyeceğim." Gülümsedi, bir yıl daha sessiz gözleme hazırды.

Maya'nın doęa gnlę onun hazinesi oldu. Sınıfıyla paylaştı, geyiğın mevsimlerle nasıl deęiştiiğini gsterdi. ğretmeni dedi: "Bize hepimize nemli bir şey ğrettin, Maya." Maya parladı. Ormandaki her sessiz anın geyiğın gvende ve mutlu kalmasına yardımcı olduęunu biliyordu.

Artık Maya koruma altındaki ormanı her ziyaret ettiğinde günlüğünü ve kalemlerini getiriyor. Hareketsiz oturuyor, dikkatle izliyor ve gördüklerini yazıyor. Geyik ve yavruları özgürce dolaşıyor, ondan asla korkmuyor. Maya vahşi yaşama saygı duymanın onların dostu olmanın en iyi yolu olduğunu biliyor. Ve mevsim mevsim izlemeye devam edecek.